

Cal Petó

L'Estany

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Raval del Prat. Carrer dels Caputxins, 5
Emplaçament: Raval del Prat, al costat de la carretera C-59.
Alçada: 880

Coordenades:

Latitud: 41.85805
Longitud: 2.11171
UTM Est (X): 426270
UTM Nord (Y): 4634397

Classificació

Número de fitxa: 08079 - 19
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern
Segle: XVIII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Observacions protecció: Cataleg de masies i cases rurals, núm. 17
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 000201700DG23D0001XK

Fitxes associades:

[Cal Gomís](#)
[Ca la Pubilla](#)
[Cal Cases](#)

Autoria de la fitxa: Anna Chàvez Calm - Isidre Pastor Batalla
Data de registre de la fitxa: dv., 15/07/2016 - 02:00

Descripció

Cal Petó és una de les cases rurals que formen part del grup d'edificacions que conformen el Raval del Prat. És l'habitatge situat a l'extrem oest del conjunt d'edificis. El grup de cases està situat al sud del nucli urbà de l'Estany, en uns terrenys plans al costat de la carretera C-59. La casa consta d'un volum rectangular orientat al sud-est, que consta de planta baixa i pis amb una superfície construïda de 150 m². La coberta és de teula àrab, de dos aiguavessos amb el carener paral·lel a la façana principal. El frontis es compon de dos eixos definits per dos portals d'arc pla de pedra carejada a la planta baixa i dues finestres al pis, de les mateixes característiques i ampits motllurats. Un dels portals queda cobert per un cos quadrangular adossat a la façana, d'un sol vessant. En un extrem de la façana sudoest, on no hi ha obertures, s'observa un petit contrafort. A la façana posterior hi ha quatre obertures, dues a la planta baixa i dues a la primera planta, totes emmarcades de pedra carejada. Aquesta façana està parcialment tapada per un cobert que s'ha adossat a la casa del costat, Ca la Pubilla, els propietaris de la qual tenen previst unificar ambdues cases. L'acabat exterior és de restes de l'arrebossat de morter de calç original, sota les que s'observa el parament de pedra.

Observacions:

Avui el conjunt està format per les cases de Cal Cases, Cal Gomis, Cal Isidro, Ca la Pubilla i Cal Petó. De cadascuna se'n conserva el portal. L'estructura d'aquestes cases entre mitgeres és de dues plantes amb baixos i estances. Les parets exteriors són de pedra molt irregular, amb la presència d'alguns grans blocs que semblen aprofitar antigues construccions. Les finestres són emmarcades per grans carreus. L'estructura de cada habitatge és la següent: entrada, baixos per bestiar, escala de pedra i habitatge. Predominen els portals rectangulars i n'hi ha dos amb arc rebaixat. L'ampit de les finestres acostuma a ésser treballat. El teulat és a doble vessant amb el carener paral·lel a la façana.

Història

El que avui són cinc cases, antigament havien estat set. L'estructura actual és del s. XVIII, però respon a una transformació d'unes construccions anteriors.

Es conserven deus llandes datades: una de 1740 amb una creu i l'altra de 1797 on es llegeix "renovat". Al s. XIX i principis del s. XX, alguns d'aquests habitatges han sofert obertures als darreres. Recentment s'han anat unificant les cases, obrint portals a les parets de tàpia a fi de guanyar espai.

Segons J. Codina, aquestes cases havien estat hostalatge que el monestir mantenia per allotjar els pelegrins. Més tard, els caputxins de Manresa, quan feien el recapte del terme, hi dipositaven llurs col·lectes. Més aviat semblaria que fossin les dependències dels servidors del monestir.

Bibliografia

AADD (2009). Aproximació a la toponímia del Moianès. Rafael Dalmau Editors.

Catàleg de Masies. Text refós del Pla Especial del Catàleg de Masies i cases Rurals situades en sòl no urbanitzable (2014). Ajuntament de l'Estany. Federació de Municipis de Catalunya FEC, Universitat de Vic, Fundació Mas i Terra, Fundació Privada.

COSTA, Enric (2003). Inventari de recursos turístics del Moianès, Inèdit, Moià. RODRÍGUEZ i LARA, J.L (1988). "Gent i llocs de l' Estany". Associació cultural de l' Estany. L' Estany.

